

Előfizetési árak:

Kész évre . . . 20 kor. — fill.
Félévre . . . 10 » — »
Negyedévre . . . 5 » — »
Egy óra . . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A kvótadöntés.

Pécs, 1900. január 23.

Deák Ferenc maga elismerte, hogy a hatvanhetes kiegyezési műnek legnagyobb hibája a kvótakérdésben való uralkodói döntés joga. Nem egyszerű szépséghiba ez, mint sokan állítják, hanem valósággal organikus defektus. Mert az egész hatvanhetes kiegyezés a legszigorubb alkotmányosságra van alapítva; alkotmányosságra oly értelemben, hogy a parlamenti népképviseltek hozzájárulása nélkül semmiféle közös vonatkozású ügy nem intézhető. S mégis a kvótára nézve abban az esetben, ha a népképviseltek között olyan véleménykülönbség támad, hogy megegyező határozatokat nem hozhatnak, ennek a kérdésnek abszolút hatalommal való eldöntését az uralkodóra bizza.

Ime tehát abba a szervezetbe, a melynek éltető elemét, elengedhetetlen előfeltételét a két állam teljes alkotmányossága képezi, belevitték az abszolutisztikus elemet s az egyoldalú uralkodói akaratot törvényerővel ruházták föl. Erre pedig azért volt szükség, mert nem felelt meg az igazságnak a törvénynek az a kijelentése, hogy Magyarország önrendelkezési jogának feláldozása azért vált szükségessé, mivel Ő Felsége alkotmányos jogokkal ruházta fel többi országait is s így azokat abszolút hatalommal többé nem képvisel-

heti, mert ebből az alapelvből kiindulva nem az következne, hogy ha Ausztriában az alkotmányos gépezet elakad, akkor a mi alkotmányos parlamentünk kezéből is ki kell venni az intézkedés jogát s az uralkodót kell megbízni az abszolút döntéssel; hanem igenis következne az, hogy ha elesik a közjogi berendezés alapfőltétele, a mindkét részről való teljes alkotmányosság, akkor megszűnik az a közjogi berendezés is, amelyre az alapítva volt.

A külügyi és hadügyi önállóság föltétlen kizárása volt tehát a valóságban az a kiinduló pont, a melyhez a hatvanhetes törvénynek alkalmazkodnia kellett s a mely oda vezetett, hogy a közösség föntartása érdekében a végső esetben minden alkotmányossági alapfőltétel csufságára az abszolút uralkodói döntést vették bele kíséretül.

Csak hogy ezt a kísérető eszközt olyan korlátokkal vették körül, hogy az ne képezhesen alapot az abszolutizmus továbbterjeszkedésének, mert ismerték az abszolutizmusnak azt a természetét, hogy csak egy talpalatnyi erőssége legyen, a melyen lábát megvetesse, a népjogok ellen máris veszedelmes harcot kezd s ezek rovására folyton terjeszkedik.

A legujabb gyakorlat azonban már halomra döntötte ezeket a korlátokat, mert ime most már harmadszor következik be az uralkodói döntés a nélkül, hogy annak

törvényszerű előfeltételei meglettek volna. A törvény ugyanis azt rendeli, hogy ha a kvótaküldöttségek nem tudnak megegyezni, mindenik félnek véleménye mind a két országgyűlésnek elébe terjesztetik. Ha pedig a két országgyűlés nem tudna egymással megegyezni, akkor dönt az uralkodó az előterjesztett adatok alapján.

A mostanit megelőző két esetben a kvótaküldöttségek nem tudtak megegyezni s a kérdést a nélkül, hogy a két országgyűlés elé terjesztették volna, uralkodói döntés alá bocsátották. Az tehát minden kétségen fölüli áll, hogy az a két döntés nem felelt meg a törvénynek s ebből magyarázható az a nagy idegenkedés is, a melylyel a király ezekben a döntésekbe belement.

De hogyan vagyunk a mostani döntéssel? Most a kvótaküldöttségek megegyeztek s egyezségük egyöntetű javaslatok alakjában elő is terjesztették mindkét országgyűlésen, de határozatot egyik sem hozott fölöttük s így következett be az uralkodói döntés.

A törvény betűjébe ragaszkodó rabuliztikával persze erre rá lehet fogni, hogy ebben az esetben az uralkodói döntés joga tényleg bekövetkezett, mert hát az tény, hogy a két országgyűlés nem tudott megegyezni. De ha egy kicsit behatolunk a törvény szellemébe s nem tévesztjük el szem elől a hatvanhetes tör-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Egy kis lány emlékezése a jogászbálról.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A napokban vizitálni voltam egy kedves családnál s kellemesen elcsevegtük az időt. Beszéltünk mi mindenről, szóba került a jogászbál is, melyre a kis lány oly édesen emlékezett vissza.

— Tehát kitűnően mulatott?

— Pompásan.

— Láttam, mennyit táncolt, a keringők-nél mindig kellett néhány tóurt várnom, míg végre magával is lejthettem.

— Mondhatom, a jogászok kitétek magukért, annyit még soha nem táncoltam egy estélyen sem.

— Hisz kell is a lányoknak egyéb, mint tánc! . . . Ha valami mulatságon amúgy igazán kitáncolhatják magukat, én legalább úgy gondolom, hogy akkor már nagyon jól mulattak.

— No nem mindig! Látja, én már végigjártam néhány táncestélyt, s mindegyiken sokat táncoltam, mégis-mégis nem mindegyiken éreztem magam jól. Nekünk nem elég csupán az, hogy halálra táncoljuk magunkat, más is szükséges.

— Az a bizonyos »Ó« nemde?

— Nem kell magának mindent tudnia!
— A naplója a legilletékesebb — mondotta a mamája. Hazajövém reggel, addig nem is tért pihenni, míg csak meg nem írta azt a naplót.

— Ah, kegyed naplót ír? — Jaj be szeretném én azt elolvasni. Vajjon mit írhattott bele?

— Ön ma nagyon kíváncsi.

— Mint rendesen, mikor a hölgyek érzelemvilágáról van szó.

— Nos hát hadd bántsa a kíváncsiság továbbra is!

— S ha szépen kérném, akkor sem mutatná meg?!

— Semmi esetre sem!

Nemsokára távoztam. A kíváncsiság bántott, s elhatároztam, hogy akárhogy, de meg fogom szerezni azt a naplót . . .

* * *

Végre megvan a féltve őrzött könyv. — Mohón futom végig a finom vonásokat. Minden mondatán a közvetlenség, a lányosság bája ömlik szét. Zsurok, mulatságok és táncestélyek reminiscenciái, telve kellemes képekkel. De mindegyik végén ott van, hogy ő nem ezt képzele a legjobb mulatságának, lesz ennél jobb is. — És csakugyan, az utolsó előtti lapon legalul megtaláltam, a mire ő vágyott: »Igy nem mulattam még sohasem s nem is fogok!«

Tudom, hogy neheztelni fog, ha én most naplójának egy töredékét kinyomatom, de

kár volna megtartani a naplónak csupán! El vagyok készülve rá, hogy nagyon ki fogok kapni, de kiállok.

Szó szerint fogom közleni.

— Ó ott volt! Édes Istenkém, milyen boldog is voltam ma éjjel, de nemcsak akkor, hanem ezután is, mindig az leszek. Álmaim képe, az ismeretlen hős, ki után úgy vágyik minden kis lány! — Ő nem ismert még engem, de én akartam, hogy megismerjen. Csupán ezért unszoltam a mamát, hogy menjünk el a jogászbálla, mert tudtam bizonyosan, hogy ő ott lesz. Mint dobogott a szívem, mikor megláttam nemes arcát, el is pirultam, mert a rendező, kinek karján bementem a terembe észrevette rajtam s kérdezte is az okát. Nem tudtam hamarosan mit felelni, de éreztem, hogy válasz nélkül nem hagyhatom kérdését. Csak egy pillanatnyi habozás s remegő hangon, — igen, remegett a hangom — azt mondtam, hogy hát én kissé izgatott vagyok, mert most vagyok először bálban; aztán látom, hogy nincs elég ismerősöm, félek, hogy sokat fogok ülni, már pedig a mama az esetre azt ígerte, hogy sohasem visz akkor bálba. — A rendező elhitta s egy banális bók után megígerte, hogy sok táncost fog hozni nekem. — Jaj édes Istenkém, csak őt is, nem bánom, ha csupán csak őt hozza is — gondoltam magamban s még izgatottabb lettem.

Megkezdődött a tánc . . . Az első csár-

vénynek azt az alapintencióját, a mely mindig és mindenütt a teljes alkotmányosság érvényesülését feltételezi, akkor lehetetlen föl nem ismernünk azt, hogy amikor a törvény az uralkodói döntés jogát ahhoz a feltételhez köti: ha a két országgyűlés nem tudna egymással kiegyezni, akkor azt feltételezte, hogy a megegyezésnek érdemi akadályai legyenek, a melyek a két országgyűlésnek egymástól eltérő véghatározataiban nyerjenek kifejezést.

A hatvanhetes törvényhozók az alatt a kifejezés alatt: „ha pedig a két országgyűlés nem tudna egymással kiegyezni” nem érthettek mást, minthogy mindkét országgyűlés érdemileg tárgyalja a kérdést és a tárgyalás eredményeképp hozott véghatározataikban az egyik magasabb, a másik pedig alacsonyabb kvótát állapít meg.

Arra, hogy az egyik vagy a másik országgyűlés nem tárgyalhat és nem hozhat határozatot, mert törvényhozói működésre egyáltalán képtelen, vagy pláne azért, mert uralkodói intézkedéssel elnapolták vagy fölösszlatták, mielőtt határozatot hozhatott volna, a hatvanhetes törvényhozók nem is gondolhattak; nem gondolhattak már csak azért sem, mert az ilyen állapot kizárja az alapfeltétel gyanánt kikötött teljes alkotmányosságot, a mely esetben tehát nemcsak hogy uralkodói döntés nem következhetne be törvény szerint, hanem halomra kell dőlnie az egész közjogi berendezésnek, a mely ezen az alapfeltételen épült föl.

Teljességgel nem közömbös tehát az, hogy a két országgyűlés mért nem tudott megegyezni, mint ezt kormányparti oldalról hangoztatják, mert az uralkodói döntés törvényszerű előfeltétele a törvény szelleméből kifolyólag csupán érdemi nézeteltérés lehet; a törvényhozói akarat kifejezésre jutásának technikai vagy mechanikus akadályai mellett ez a nézeteltérés

szabályszerű kifejezést sem nyerhet, tehát az uralkodói döntés sem következhetik be.

Mert ugyan hova jutnánk ilyen törvényt magyarázat mellett? Az uralkodó tetőzésére lenne bizva, hogy a kvótadöntést akár egyszer s mindenkorra abszolút felségjogai közé sorolja, mert nem kellene hozzá egyéb, mint egyik vagy másik országgyűlést, vagy akár mind a kettőt is a kvótakérdés tárgyalása közben hirtelen elnapolja vagy föl is oszlassa; akkor mindjárt nem tudnak megegyezni egymással az országgyűlések s a mostani kormányparti törvényt magyarázat mellett beáll az uralkodó döntési joga.

Hisz a mostani döntés szükségét is körülbelül hasonló módon állították elő. A magyar országgyűlésen a kormány visszavonta a kvótajavaslatot, tehát maga tette lehetetlenné a határozathozatalt; a Reichsrathot pedig elnapolták, még pedig nem azért, a mit Széll Kálmán hangoztatott, hogy t. i. a kvótajavaslatot nem akarta volna tárgyalni, hanem egyenesen azért, hogy a visszalevő kiegyezési javaslatokat a 14. §. segítségével életbe léptethessék. Ausztriában tehát színtén a parlamenten kívül álló tényezők intézkedése tette lehetetlenné a kvóta parlamenti eldöntését.

Nagyban hangoztatta tegnap Széll Kálmán is, Hédossy Imre is, hogy Ausztriában még van alkotmányosság, bár — Széll Kálmán szerint — nem is funkcionál helyesen. Nos hat, ha el is tekintünk attól, hogy az ilyen nem helyesen funkcionáló alkotmányosság semmi esetre sem felelhet meg a hatvanhetes törvényben kikötött teljes alkotmányosság fogalmának; ugyan miféle alkotmányosság is az, a mely a szükségbeli intézkedést teszi szabályiá s hogy ezt megtehesse, önkényüleg idézi föl a szükség esetét, szétkergetvén a népképviselőt, valahányszor abszolutisztikus intézkedéseinek érvényt akar szerezni.

Nem a kvóta uralkodói döntésének,

dásra mindjárt felkért egy ismerősöm, de egyre korholt, hogy mért nem táncolok szivesebben? Mentegtettem magamat, már azt sem tudom, hogy mit mondtam, csak azt tudom, hogy szememmel mindig Őt kerestem, míg végre megtaláltam... Nem táncolt... nem akadt-e kedves táncosnője, vagy nem szereti a csárdást? ... ezen tűnődtem s míg egy részről örültem, kissé elkedvetlenedtem, mert én csak övele akarom a soupét táncolni s senki más-sal. Bizony, most látom, hogy milyen, hogy is mondjam, botorul gondolkodtam. Még nem is mutatkoztunk be egymásnak s erről álmodoztam; de hát én erősen hittem s ha valaki talán azt mondta volna, hogy az nem lehetséges, kinevettem volna, vagy pedig elmentem volna haza, mert hát mit is ért volna Ő nélküle az egész bál?!

Már javában keringőztünk s még nem mutatták be nekem... majdnem kétségbe estem már. Szólni akartam egy fiatalembernek, hogy hozza őt, mert nagyon szeretnék vele táncolni, — de hát nem mertem... mit szőtt volna ehhez a mama, hát még az a jogász?...

Végre megkönyörült rajtam, pedig nem szóltam neki egy szót sem, az én rendezőm, ki bevezetett a terembe. Karanfogva hozta s bemutatva nekem. Kezet fogtunk, de örömben alig találtam meg az ő kezét. Aztán vitt. A fejem szédült, a szívem meg úgy dobogott, többször rá is léptem a lábára s még ő kért

bocsánatot, Még nem értünk a helyünkre, a katonazenekar elhalgatott, féltem, hogy letesz. De nem. Karjára fogott s sétáltunk; aztán elkezdett beszélni. Olyan édes volt, Emlékszem, azt mondta, hogy nem ismer sok leányt s még egy négyesre sem foglalkozott; aztán megkérdezte, hogy szabad vagyok-e egy négyesre, vagy a soupéra? Még be sem fejezte kérdését, már is megadtam rá a választ, hogy a soupéra és a harmadik négyesre még nem kért fel senki. — „Szabad tehát nekem kérem?” — „Örömmel, —” mondtam s ekkor ismét a waltzert húzták, bizonyosan nagyon ujrátak. Tehát ismét vele táncoltam a keringőt, most kétszer körülviit, óh mily boldog voltam, nem is vágytam, hogy más is felkérjen, igazán jobban örültem volna, ha senki sem jön. De jöttek egyre-másra. Egy tourt adott mindegyik táncosom, talán háromszor is bocsánatot kért tőlem, hogy én a lábakra léptem. De mit tehettem róla? A szemem csak őt kereste, az eszemben meg a soupé forgott, aztán forgott körülöttem az egész táncterem. Eltáncoltunk mindent.

Jött a szünóra. Ő persze más asztalhoz ült. Ott csupa jogászok voltak s ittak, csendesen daloltak. Úgy ültem, hogy minden fel-tűnés nélkül megfigyelhettem ideáloimat. Keveset ivott, de sokat dohányzott. Néha-néha jóízűen kacagott. Csak néhány szót mondott, de a kik hallották hangosan felnevettek, míg ő csak mosolygott, Bizonyosan valami kitűnő

hanem az alkalmazásában abszurdá vált egész közjogi berendezés halomra döntésének a szüksége állt be immár.

A pécsi kereskedelmi iskola reorganisatiója.

Pécs, 1900. jan. 23.

A legközelebbi napok valamelyikén tárgyalja a kereskedelmi és iparkamara Kondor Béla kérvényét. Mindnyájunkat meglephetett e kérvény, mert jó hírnévnek örvendő intézettől kíván szabadulni annak tulajdonosa s felajánlja a kereskedelmi és iparkamarának, ki leghivatottabb arra, hogy a szakoktatás hajlékát magáénak vallja. Nemes ajánlat, de valljuk be őszintén, aggódva nézünk a nap elé, melyen e kérvény tárgyalásra kerül; gonosz sejtelmek környékeznek, mert a közöny, melylyel a pécsi közönség ez intézet iránt viseltetik, megdöbbentő. Hisz legmostohább gyermeke a pécsi közönségnek s így könnyen megeshetik, hogy ez intézet, mely 25 év alatt a maga erejéből felküzdötte magát az ország első hasonló intézetei közé, jubileumi évében meggazdagodik azon szomorú tapasztalattal, hogy elutasítja a kereskedelmi és iparkamara.

Pedig ez intézetnek fontos hivatása van városunkban s így mindent el kellene követnünk, hogy létét biztosítsuk s jövőjét minél szilárdabb alapra fektessük.

Eltételezve attól, hogy minden évben egy-néhány olasz és horvát növendék látogatja az intézetet s így a magyarosítás terén fontos missiója van, a tanulók létszámának emelkedése is arra mutat, hogy Pécsen közszükségletet pótol. Az intézet tanulóinak száma 90 és 100 között váltakozik, a tandíj az alsó és középső osztályban 240, a felső osztályban 300 korona. Ennél nagyobb tandíjat csak a budapesti kereskedelmi akadémián fizetnek. És a tandíj nagyságához képest a látogatottság kedvezőnek mondható, mert míg az állami hasonló intézetekben a tandíj csak 8 és 48 korona között változik, látogatottság tekintetében jóval mögötte maradnak a pécsinek. Az 1896. évről rendelkezésre álló statisztikai adatok szerint a 19 állami és államilag segélyezett községi felső kereskedelmi iskolák közül Pécsen látogatottság tekintetében csak 5 mulja felül, míg 12 mögötte maradt, pedig van ezek

élcet mondott, szellemes fiu lehet; erről különben is bizonyos voltam. Valami fajankó nem lehet, kinek egyszerű látására is meghódolok. Néha felém tekintett, ilyenkor lesütöttem a szememmel s csak a pillámon keresztül kémlelődtöm, sokáig nézett rám s úgy éreztem, hogy tekintetétől ég az arcom. Egyszer mégis összenéztem. A cigány egy jó csárdást húzott, ekkor fogta a poharat s felém fordítva fejét, kokettálni kezdett velem. De mily jól állt neki. Mily pazar élvezet lesz vele táncolni a csárdást. Csak már vége lenne ennek az unalmas szünórának. Egyre mondtam a mamának, hogy menjünk már fel, de azzal hallgattatott el, hogy hisz az elsők nem lehetünk. Türelmetlen voltam már, a mama egyre sugta, hogy ne legyek olyan kiállhatatlan, de nem törődtem vele, bánom is én, mama az én napom van.

Mint mindennek, úgy a szünórának is vége lett egyszer. Kezdték az asztalok mellől lassankint felemelkedni, úgy aztán a mama is rászánta magát s felmentünk... Ő rá néztem, mert, észrevette; rögtön fizetett s sietett utánunk! A cigányok még nem voltak benn, az éttermekből még mindig hangzott a nőia... Azalatt sétáltunk... közönyös dolgokról beszélgettünk; én igen keveset szóltam, mert gyönyörködni akartam érces hangjában... Ő nem fogyott ki, aztán nem beszélt össze-vissza, egyszer erről, egyszer arról, a mi épen eszébe ötlött, nem is traktált bókokkal, ön-

között oly iskola is, hol 8 korona a tandíj. S ha ehhez hozzáveszszük, hogy van Pécsen még gymnasium, reáliskola, praeparandia, hol olcsó pénzért tanulhat a gyerek, nem zárkozhatunk el azon konkluzió elől, melyet már 1896-ban dr. Schack Béla, a felső kereskedelmi iskolák jelenlegi főigazgatója hangoztatott, hogy Pécsen a felső kereskedelmi iskola közszükségletet pótol s így mindent el kell követnünk, hogy az intézet jövőjét biztosítsuk.

Hogy e magánintézet igazgatóját az anyagi helyzet készítené az átadásra, azt valószínűleg tartjuk, mert 90 növendéknek tandíjából szépen fedezhetők a személyi kiadások s tán még egy kis haszon is marad, melyet most minden recompensatio nélkül önként feláldoz a kultúra oltárára. Csak ideális cél lebeghetett e magánintézet tulajdonosa előtt, midőn az intézet átvétele iránt a kereskedelmi és iparkamarához beadta kérvényét. Hisz évekig vezethetné deficit nélkül — s mások tán szívesen vezetnék is — de előtte a modern iskola lebeg a kor igényeinek megfelelő berendezéssel, ezért fordul a kamarához.

Ha jól emlékszünk, ez már a második kísérlet. Midőn 4 évvel ezelőtt Porgesz ur, a hazai kereskedelmi szakoktatás legelső terjesztőinek egyike, a becsületes munkában kifáradva visszavonult s utódja az intézet mostani igazgatója átvette az iskolát, fiatal erővel, lankadatlan buzgalommal mindent elkövetett, hogy elődje művét befejezze s az iskolát minél magasabb színvonalra emelje, már akkor tapogatózott, megindított hasonló irányu mozgalmat, mely — fájdalom — meghiusult. A kérdés Pécsen még nem érett meg, ámbar a vidéki kereskedelmi iskolák közül akkor csak a nagyváradit volt még magánember kezében. Azóta a nagyváradit is átvette az ottani kereskedelmi és iparkamara. Most a pécsin a sor. Ne vessük meg egy magánember ajánlatát, fogadjuk szívesen. A pécsi felső kereskedelmi iskola fennállásának 25 éves jubileumát így ünnepelhetjük meg a legméltóbban.

Hírek.

Pécs, 1900. január 22.

Az én kritikussom.

Hibetetlen s mégis való, hogy vannak jámbor lelkek, a kik az én irodalmi működésemet figyelemmel kísérik.

magáról sem beszélt, alig egy-két szót, nem dicsérte magát, de rosszat sem mondott magáról, pedig ez majdnem minden fiatal ember hibája. Beszéd módja könnyed, telve szellemi sziporkákkal — szóval, a milyennek képzeltem, a milyennek óhajtottam, olyan volt . . .

Rákezdtek a csárdást! Oda vitt közvetlenül a cigány elé . . . Eleinte nem mertem ránézni, féltem, hogy elárlalom magamat . . . Pedig én Istenkém, hát micsoda rossz is van abban, ha két szív szereti egymást? Vétek az? — nem lehet, mert akkor az Isten nem adott volna szívet! — Éz a csunya társadalom az oka annak, hogy rejtegetni kell érzéseinket, mert mindjárt a szájára vesz, aztán széttépi abrándjaink tündér képét! . . . A lassu csárdás után jött a gyors! Hogy megforgatott! milyen kitűnően táncol . . . Keveset beszélt eddig a csárdás közben, most megszólalt ismét. Mosolyogva mondta, hogy nézzek a szemébe . . . Bizony én kétszer sem kérttem magam, hanem belenéztem azokba a bogár fekete szemekbe, melyekben az élet maga ül . . . ettől fogva gyakran megforgatott, aztán oly gyöngéden ölelt át! . . . Istenkém, azt hittem, hogy a boldogságtól meghalok . . .

Már egy óra hosszat jártuk a csárdást, kifáradtam . . . alig tudtam már mozogni, pedig úgy szerettem volna végig táncolni vele . . . Kitalálta gondolatomat! — »Nem pi-hennénk egy kevésé?« — s ezzel karját

Ha valami okosat mondok nagynéha (hisz a bolond is mond néha okosat!) azt még csak elhallgatják, de ha valami banális dolog csuszamodik ki a tollam alól, arra aztán innen is, onnan is jönnek a megjegyzések.

Egyiknek ez nem tetszik, másiknak az nem tetszik. Egyik jobban tudta volna megcsinálni, a másik megmondja, hogy kellett volna esinálni.

Ki levélben, ki levelező lapon, de egyik sem hallgatja el véleményét. Komoly kritikus még kevés foglalkozott velem (azok nagyobb vadra vadásznak!) de ezek a vig-kritikusok ugyancsak megszólnak-szapulnak néha.

Ma is kaptam egy ilyen levelezőlapot. Vonatkozik pedig arra a versre, a mit Kelemen Lajoshoz írtam nagy felbuzdultomban. (Tisztelt névtelen kritikussom bizonyára azt hiszi, hogy hatalmasan benyakaltam az ajándékborból!)

Szól pedig e levelezőlap a következőképen: »Tisztelt Bodonyi úr! Sajnálattal kell tapasztalnom, hogy a falusi tanító kezd hasonlítani*) az éneklő madarakhoz. Mert a madár is szebben énekel, ha kendermagot kap, a tanító is szebben versel, ha egy hordó bort ingyen kap. Szép, szép, de kár ilyesmit világra**) küldeni. Külömben, éljenek az éneklő madarak és az ingyen bort ivó falusi tanítók! 1900, pécs, január 18.

P. Nándor s. k.

Hogy irigyelheti az én tisztelt druzsám és kritikussom azt a hordó borocskát, hogy így felpanaszolja.

Vagy abban hibáztam, hogy »világá-kürtöltem? Vagy nálam nagyobb emberek nem kaptak ajándékot? Kaptak biz azok s kapnak is. És én csak annyiban különbözöm azoktól, hogy be is vallom, hogy kaptam.

Tisztelt kritikussom megnyugtatóra mondom, hogy vajmi ritkán ér (hála Isten!) az ilyen balszerencse.

Egyébiránt ez az ajándék, bár ajándék, de hát nincsen egészen ingyenben. Az én érdemes Kelemen barátom megkért még az őszszel, hogy venném föl a fiát az iskolába.

A fiu még nem tanköteles, de megtettem neki azt szíveségből. Tanítói díjat nem kértem tőle s ő azt így rőtta le. Igaz, hogy elég galánsul!

*) Ezt a bőkezűséget a »a«-betű kettőztetésében később a »g« betűn megspórolja a tisztelt névtelen kritikussom. B. N.

**) Ahun a!

nyújtva vezetett s leültünk kinn a mellékteremben a vizeses mellé . . . Csak egy pamlag szabad! Az egyikén egy önkéntes szundikált, a másikon három jogász diskurált, a többieken vegyes társaság . . . Elfoglaltuk az üres pamlagot . . . Ő cigarróra gyújtott s kezdtünk csevegni . . . Mindjobban belemélyedtünk s egyszerre csak könnyedém áttért a szerelemre . . . Most már kezdett egy kissé magáról is beszélni . . . Elmondta, hogy ő olyan bolondos fiu . . . mindig szerelem után vágyik . . . érzi, hogy ha találna egy leányzivet, mely őt viszont szeretné, azt a szíve egész íjju hevével tudná szeretni, . . . hogy ahhoz hű maradna — esküszik — a siring, még a siron tul is . . . Arca egészen átváltozott beszéde közben, férfias vonásai mintegy átszellemültek . . . És én csak hallgattam . . . néztem beszédes ajkait . . . lestem minden szavát . . . Néha közbe akartam szólni, de még sem tettem, úgy féltem, hogy elárlalom magamat pedig most már bánom! . . . igazán bánom! . . . Ha én akkor csak egy szót szólok, most már tisztában lennénk egymással . . . de még nincs késő, még mindent helyre hozhatok . . .

Az idő eltelt, beharangoztak a harmadik négyesre. Sorba álltunk. A társalgás a rendes mederben tért vissza . . . aztán ennek is vége lett! A mama elfogott bennünket s haza parancsolt . . . Ezek a mamák!!! . . . De belenyugodtam . . . Lovagom udvariasan bemutatkozván a mamának, engedelmet kért,

S hogy olyan igazi falusi tanító vagyok én az én tisztelt kritikussom szemében! No, hát én ismerek városi tanítókat is, a kik megiszszák az »ingyen bort«. De én azért fel nem panaszlom nekik.

Ország-világ tudja rólam, hogy nem vagyok iszákos ember. Nem esenkedem a bor után. S hogy elfogadtam, annak oka az, mert meg vagyok arról győződve, miszerint »kiséri jó szándék«.

Sokkal derekabb embernek tartom Kelemen Lajos barátomat, hogysen e jó szándékot kétségbe vonni meretem volna.

S hogy megverseltem? Én biz egy cseppet sem bánom. Megérdemelte s csak ő ne bánja! Tisztelt kritikussomat is megverseltem volna, ha nevével aláírni merete volna.

De már így csak érje be prózával.

Bodonyi Nándor.

Napirend 1900. január 24-én.

Naptár: szerda, jan. 24. — Róm. kath.: Timót. — Prot.: Timót. — Görög-kel.: (jan. 12.) Tatjana. — Zaidó: Schebat 24. — Nap két 7 óra 37 percker; nyugasik 4 óra 48 percker. — Hold két éjjel 1 óra 29 percker; nyugszik 11 óra 5 percker délelőtt. Hold utolsó negyede 1 óra 9 percker éjjel.

Időjárás: A központi meteorológiai intézet jelentése szerint: hőemelkedés és helyenkint esapadék várható.

Iskolai játszótér ügyében értekezlet a városházán d. e. 11 órakor.

A gazdasági választmány ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Színház: »Fatinica«, operett.

(Dulánszky püspök emléke.)

Holnap, január 24-én, lesz negyedik évfordulója Dulánszky Nándor megyéspüspök halálának. Dulánszky 1896. január 24-én este kilenc órakor halt meg bosszas betegeskedés után. Ez alkalomból holnap délelőtt 9 órakor a székesegyházban ünnepélyes requiem lesz az elhunyt megyéspüspök lelkiüdvéért.

(Vistorony a Ferencendiek-utcáján.) Tegnap este nyolc órakor nagyvárosi cirkuszok porondjára illő látványosságban volt részük a Ferenciek-utcáján járókelőknek. Cserta Vince és Sirisaka József mérsárosok kocsijukkal hajtottak végig az utcán s ki tudja, hogyan, elég az hozzá, hogy először a Szántóféle ház előtt álló közutat, azután pedig a gyár-utcával szembenező, a

hogy elkísérhessen bennünket haza! Siettem az engedélyt megadni, mielőtt a mama csak szóhoz is jutott volna . . .

Az uton leginkább a mamával foglalkozott, kinek aztán annyira megtetszett, hogy az elválásnál meghívta máskorra is . . .

— Leszek olyan bátor! . . . Kisztihand! Szép álmokat! . . .

Tehát eljön! — de mikor? . . . jaj csak minél hamarabb! . . . De most már aludni térek én is . . . az ébrenlét édes képeit tovább szövöm álmomban . . . Pá édes! Álmaunkban találkozni fogunk!

Utóirat: Így nem mulattam még sohasem s nem is fogok! —

* * *

Most pedig hadd szóljak néhány szót én is! Megsugom magának, hogy két szerelmes szív találkozott; — Ő mondta, hogy fűlig szerelmes! — Hogy kibe, azt nem mondta, de úgy is tudom, maga is tudja! De nagy baj, hogy egyik sem akar nyilatkozni . . . Vállaljam magamra Horkay szerepét? . . . úgy gondoltam, hogy nem lesz most már fölösleges, mert a mit bárman tudnak, az már nem titok! Útni kell a vasat! — Válaszát akkor fogom kérni, mikor a naplóját vissza viszem! De ne szidjon össze nagyon! . . . Csókolom a kezeit.

Muki.

honvédhuszárezred parancsnoksági iroda háza előtt levő közutat döntötték fel. Az elsőből szerencsére nem tört ki a csap s így nem is folyt ki a víz, a másikkól azonban kitért a csap is és a víz emeletesháznyi magasságban, vastag oszlopban tört fel vagy egy negyedóránig, míg két csuromvizesre azott tűzoltó be tudta a hidránsba a csapot illeszteni, az összegyűlt nép éljenzése között. (Ha mérnök lett volna jelen, azt is megéljenezték volna-e?!). A víz, természetesen zuhogva ömlött végig, le az országutra és a gyár-utcára, de hogy mennyi tiszta, jó víz veszett kárba, azt persze senki sem tudja megállapítani . . .

— **(Előadások a helybeli jogakadémián.)** Elmúlt a jogászok szünetideje, be is iratkoztak már, sőt mi több, ma már megtöltötték a tantermeket is, hogy végig hallgassák az első prelekiókat. A hatalmas épület komor falai között ismét vig élet uralkodik, mert a hol annyi fiatalember van együtt, a bú, a gond, az elmenekül onnan. A mai nap jelentkeztek a joghallgatók az egyes tanároknál, kiknek tárgyait halgatni óhajtják.

— **(Esküvők.)** Ma délelőtt 11 órakor lépett házasságra az anyakönyvvezető előtt Perl Áron, szeszgyárvezető, a komárommegyei Ujmalomsókról, Haan Ilonával, Haan Adolf pécsi kereskedő leányával. Tanúk voltak Spitzer Lajos fűszerkereskedő és Blauhorn Izidor, borkereskedő. — Dömmel Róbert, orsovai magyar államvasuti tisztviselő, tegnap délután 4 órakor kötött házasságot Papp Máriaival, Papp István vállalkozó és neje Horváth Mária leányával. Tanúk voltak Herbert János tanácsnok és Auber Gyula vaskereskedő.

— **(Vasuti baleset.)** Mint értesülünk tegnap már ismét vasuti baleset történt. A Budapestről jövő 64 számú tehervonat — ugyanis — Ercsi állomás közelében összeütött az Ercsi-felől jövő 63. számú tehervonattal. Az Ercsiből jövő tehervonat mozdonyának egyik oldala teljesen összezúzódott, a kerekeket, tengelyt leszakította és a mozdonyt a sinekről az árokba dobta. A 63 számú tehervonat számos kocsija összezúzódott, úgy, hogy dacára a gyorsan megtett intézkedéseknek, a kocsi roncsok torlódása folytán, Ercsi állomásnál átszállással és késedelemmel közlekedhetnek csak a vonatok. Mint a m. kir. államvasutak igazgatósága által nyomban megindított vizsgálat kiderítette, az összeütkezést az okozta, hogy a 63 számú tehervonat vezetője elaludt s azon mód álmosan indította meg a vezetésére bízott vonatot, melynek a menetrend szerint a 64-est az ercsii állomáson be kellett volna várnia. Az igazgatóság a hibás közegek ellen szigorú vizsálatot indított s nyomban megtette a szükséges intézkedéseket a pályatest szabaddá tétele iránt.

— **(Vizsgálatok a teológián.)** Ma délelőtt ismét vizsgálatjuk volt a hittudomány hallgatóknak és pedig a harmad és negyedéveseknek, kik ezuttal a lekipásztorkodástánból remekeltek. A vizsgán Lechner János prodirektor elnökölt, a kérdéseket ifj. Rézbányay József dr. szaktanár, kitűnő pedagógus adta fel a növendékeknek. Holnap újra az első és másodévesek fognak vizsgázni.

— **(A Szent-Háromság szobor ügye.)** Szombaton Pécsre érkezik Kiss György szobrász a Szentháromság szobor restaurálása

ügyének megbeszélése végett. Ez alkalomból szombaton délután 3 órakor érkezik lesz a városháza közgyűlési termében, melyre a meghívókat ma bocsájtották ki.

— **(Kinevezés.)** A m. kir. pénzügyminiszter a velencei kir. adóhivatalhoz Stankovics Márk adóhivatali gyakornokot adóhivatali tisztté ideiglenes minőségben kinevezte.

— **(A szeminarium bucsuja.)** Holnapután, folyó hó 25-én Pál-fordulásának üljük emlékűnnepét, a mely nap a pécsi szemináriumnak bucsuja. Ez ünnepet a kispapok a szokott módon fogják megülni. Az ünneplés latin szónoklatot Müller Károly, negyedéves hittanhallgató fogja megtartani. Erre az alkalomra Wajdics Károly, az intézet jeles tehetségű zenész embere, alkalmi egyházi éneket komponált, melyet a növendékek ének-kara fog előadni.

— **(Az eltűnt borkereskedő.)** Tegnap este megjelent lapunkban irtunk már Gold Mór, villányi borkereskedő és családja eltűnéséről, a mit érthető megütközéssel fogadtak mindenfelé, mert Goldot rendezett viszonyok között lenni gondolták. Gold Mór egyike volt azoknak a kereskedőknek, kik semmiből, kevés anyagi tőkével kezdve, nagy szorgalom és utánjárás útján gazdagodnak meg. Pécsen volt fiatal éveiben kereskedősegéd s a felsőkereskedelmi iskolát magánaton elvégezvén, mikor a végbizonyítvány a kezében volt, megházasodott. S ekkor Villányba ment s ott „Gold és Flak”, majd pedig „Gold és társaság” alatt folytatott borkereskedést. Ezt is kicsiben kezdte, úgy, hogy maga utazott és gyűjtött megrendeléseket s azután hazatérve, Villányban borokat vásárolt s úgy küldte el megrendelőinek. Borkereskedését — bár az igen jól ment — az Engel-féle s egyéb borpanscolásokra jött hivatalos vizsgálatok idején abbahagyta s e helyett Kövesden nagy mérséget és gőztéglagyárat nyitott. Ez egyideig jól is ment, hanem mikor a belyei főhercegi uradalom Berkesden szinátén nyitott egy ilyen mérséget, akkor Goldnak ez az üzlete is alább hagyott. És szinte kapóra jött neki, hogy meghallotta, hogy Ungmegyében egy zsidó földbirtokos birtokát jutányos áron meg lehetne venni. Nyomban belefogott ebbe az üzletbe is és mérségetjét s téglagyárat cserébe lekötve, még vagy huszezer forintot kellett volna a birtokra fizetnie. Közben azonban hitelezői is meghallották, hogy el akar Baranyából távozni és szorongatni kezdtek; most ujévkor pedig lejárt a birtokra fizetendő huszezer forint fizetési határideje is. Mindez az egyszerre beállt kalamitás vihette arra a gondolatra Goldot, hogy a mi készpénze s pénzzé tehető ingósága van, azt megmenti s családjával együtt szebb hazába költözik. Ezt meg is tette; legalább az óta az egy hét óta, mi óta Villányból ő és családja elköltözött, semmiféle életjelt nem adott magáról. Különb hitelezői nem igen fognak károsodni, mivel 20—30 ezer forint értékű ingatlana van s a passzívák sem igen haladják meg a 35—40 ezer forintot.

— **(Magyar szén Bécsben.)** Az Osztrák-Magyar Államvasut Társulat az ausztriai kőszén-bányamunkások sztrájkja folytán aninai bányáiból kénytelen szénét hozatni Bécsbe üzletének akadálytalan folytathatása

végett, onnan azonban eleget nem kaphatván hallomás szerint a Dunagőzhajós Társulat készleteiből vásárolt mintegy 1000 kocsiakomány pécsi szenet, a mely mennyiség részben Budapestről, részben Mohácsról fog a legközelebbi napokban Bécsbe szállíttatni, illetve már szállíttatik is.

— **(Elsült fegyver.)** Turbán Péter Alsó-Nánán együtt volt Stahl Henrik alsónánai lakossal s beszélgetés közben zsebéből elővette töltött revolverét, hogy azt barátjának megmutassa. Eközben a revolver véletlenül elsült és a golyó a vele szemközt ülő Stahl Henrik torkába furódott. Stahl állapota életveszélyes.

— **(Halott a vonaton.)** A Budapest és Pécs között közlekedő személyvonat egyik harmadosztályu kocsiában az utasok rémülve látták, hogy egy utas a döbröközi állomás közelében mozdulatlanul gubbaszt egy sarokban. Közelebről megnézték és egy a kocsiiban utazó orvosnövendék az illető halálát konstataálta. A legközelebbi állomáson kiszállították a hullát a felvételi épületbe, de kilétét nem tudták megállapítani. A halál oka szivszélhűdés volt.

— **(A képviselőválasztók szaporodása.)** Megyénkben az összes választókerületi névlajstromok elkészülvén, az eredmény a választók szaporodását mutatja a következőkép:

	1898-ban	1899-ben	1900-ban
A dárdai kerületben	3512	3492	3626
a mohácsiban	3071	3014	3171
a pécsváradiban	2126	2130	2949
a siklósiban	3148	3091	3175
a szalántaiban	3605	3630	3747
a sásdiban	3778	3665	3664
a Szt.-Lőrinciben	3999	3964	3902

a választók száma. Tehát, az öt első kerületben szaporodtak a választók; csak a sásdiban és a szentlőrinciben kevesbedett a választók száma.

— **(Megtámadott részeg ember.)** Vince József, gálos-pusztai lakos a napokban a csárdából kissé becsipett állapotban igyekezett hazafelé, a midőn az utszéli árokból hirtelen két suhanc ugrott elő, kik Vincére vetették magukat és alaposan elverték, aztán ott hagyták. Hogy kik voltak a támadók s hogy miért támadták meg a berugott embert, azt nem tudni, nem lehetetlen azonban, hogy az éj sötétjében Vince valamely tévedés áldozata lett s hogy az ütlegek talán nem is neki szóltak. Mindazonáltal a megvert ember panasa folytán megindították ez ügyben a nyomozást.

— **(Szerelmes legény.)** Józsa József m.-peterdi legény szívébe, dacára a téli időnek, a szerelem tavasza költözködött. Beleszeretett egy falubeli szép leányba, kiről azonban jól tudta, hogy nem veheti el feleségül, mert a leány nem csak szép, hanem módos szülők gyermeke is. Józsa József eként belekerülvén a „reménytelen” szerelmesek táborába, megunt az életét. Azonban nem valami férfias módját választotta az öngyilkosságnak, mert egy pakli kénés gyufát olvasztott fel egy pohár vízben s annak jókora részét megitta. A házbéliek azonban, a mérgezési tünetek mutatkozásakor, még idejében észrevették a bajt, úgy, hogy hirtelen

segítettek a legényen, kinek most már semmi baja s aki bizonyára most ismét átkozza ezt a szerelmi bánattal telített cudar életet!

— **(Mégmarta a kutya.)** Télviz idején ugyan igen csekély a veszett kutyák száma, de annál több a kóbor kutya, mely valahogy elkóborolván a gazdája portájáról, ha megéhezik, akármelyik udvarba betéved. Kender István, r.-kozári lakos emelt panaszt a napokban a községi előjáróságnál, hogy az udvaron játszadozott öt éves kis fiát egy kutya megmarta. A kutyát sikerült neki elfogni és agyonbunkózni. A megejtett állatorvosi vizsgálat és boncolás kiderítette, hogy az eb nem volt veszett s így a kis fiut szülei lakásán fogják ápolni, különben is jelentéktelen sebével.

— **(Megnyílt kompközlekedés.)** Az Erdőd és Gombos között közlekedő dunai komp a folyam jégzajlása folytán huzamosabb ideig szünetelt, úgy, hogy Gombos, Szabadka, Erdőd, Eszék stb. felé az utasoknak Budapesten át kellett utjokat megtenniök. Mint értesülünk, a m. kir. államvasutak igazgatósága hirdetések és a sajtó útján tudomására adja az utazó közönségnek, hogy az Erdőd és Gombos közötti kompközlekedés, a beállott enyhébb időjárás okozta olvadás és a jégzajlás megszűnte folytán — megnyílik.

— **(Névmagyarosítás.)** Fias József szilas-bolhási illetőségű székesfejérvári lakos vezetéknévének „Földes“-re kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Halálozás.)** Ózv. jobaházi Döry Elekné, szül. Muray Franciska, egy a szívóságáról és szeretetreméltóságáról általánosan ismert és tisztelt urnő 77 éves korában Zombán meghalt. Elhunytát gyermekein és unokáin kívül kiterjedt előkelő rokonság gyászolja.

— **(Bulletin a vizről.)** A Tettye vizállása ma a következő: január 23-án reggel 6 órakor a viz tettyei viztartóban 1000 m³, az ellentartóban 1010 m³ volt; a hozzáfolyás huszonnégyóra alatt 1000 köbméternek találtatott,

— **(Eltűnt szabóinas.)** Máté Vince, kocsolai születésű, 13 éves szabóinas még augusztus 2-án Budapestről, Dohány-utca 67. szám alatti lakásáról eltávozott s azóta nem tért vissza s a főváros területén megtalálni nem lehetett. A főkapitányság most országosan körözteti.

— **(Magyar világ Bécsben.)** A bécsi magyar nemzeti szövetség a bécsi Grand Hotel Continentalban február 10-én magyar elite-táncestélyt rendez. A táncestély rendezésében az Országos Nemzeti Szövetség is részt vesz s jövedelme a Bécsben létesítendő ingyenes magyar tanfolyamok alapjára fog fordíttatni.

— **(Meggzökött cipészsegéd.)** Lotz Henrik, bonyhádi születésű cipészsegéd, ki legutóbb Stern Samu, hűgyészi lakosnál kocsisként szolgált, még a múlt év december 24-én gazdája kocsija és lovainak hátrahagyása után Tevelről megszökött. Most a gyönki főszolgabíró országszerte körözteti-a megug-

rott 19 éves cipészsegédet, kit eddig nem tudtak megtalálni.

— **(Revolverező férj.)** Besenci András madoccai lakos felesége régóta szerelmi viszonyt folytatott egy madoccai legénnyel. Besenci gyanakodott is a feleségére, hogy megszegte hitvesi hűségét, de sokáig nem jutott rá. Végre aztán észrevette, hogy felesége vár valakire és mert ez nem akart haza menni, revolverrel rálőtt. Az asszony életben maradásához nincs remény.

— **(Rossz szomszédok.)** Nem jó szomszédok voltak Géci István és Bartos János konyii lakosok; már régóta ellenséges lábon álltak egymással. Most a napokban Bartos János a szőlőben levő közös utat bekapálta, a mit Géci István észrevevén, szomszédját megtámadta, először alaposan meg rázta s aztán a közelben levő karóval úgy helybenhagyta, hogy Bartos most betegen fekszik lakásán. Talán a törvényszék majd kibékíti a verekedő szomszédokat.

— **(Pénztár-átadás.)** Bence Sándor, városi pénztáros, szabadságából, melyet gyengélkedő egészsége helyreállítására kért, hivatalába visszatérvén, ma a városi pénztárt átvette Árpád Gyula ellenőr, helyettes pénztáros és Saághy Kálmán helyettes ellenőrtől.

— **(Ismét egy szökevény hadapród.)** Mint halljuk, a honvédhadapródiskolából ismét eltűnt egy növendék. Már ez a második eset ebben a tanévben, de úgy látszik ennek sem lesz komolyabb következménye, mint az elsőnek sem volt. Most is,

Hocné asszonyság maga vitte ilyenkor a szót, nagy buzgalommal fejtegetvén a maga erkölcsös nézeteit. Kamillának különben alkalmá volt többször is tapasztalni, hogy a papné nemcsak elméletileg kedveli a szív csattanós virágait, ahogy ő kenetesen a csókot cimezte. Bizony ugy néhanapján, alkonyidőben megesezt, hogy a borongós félhomályban cuppanást cuppanás követte. Igen, a nagytiszteletű asszony szerelmeteskedett az ő tulajdon édes férjeurával és a leányok ezt egészen természetesnek is tartották, hiszen szeretet közt nőttek fel és egyebet sem hallottak, minthogy azért teremődtek erre a világra, hogy gyöngéd feleség és gondos anya válják belőlük. És bizony epekedtek is a törvényes ölelő karok után.

Mártából már maholnap menyasszony lesz. Palériban, a Hoc család előbbi lakóhelyén, két esztendő előtt megismerkedett valami fiatal teologussal és csakhamar egymásba szerettek. Kelcomba Bál, ez az ifju neve, náluk töltötte a szünidejét, hogy a szent életre előkészítse magát. A szülők örömmel egyeztek a frigybe s úgy tervezték, hogy nyomban, azután, hogy a vizsgával elkészült megtartják a lakodalmat. A fiatal pap átveszi a tonneinsi parókiát, a szülők pedig visszamennak Paleroba a másik két leánnyal.

Márta gyakran beszélt szerelméről Kamillának s mindig hozzátette ajtatoskodva, hogy az ő szívük vonzalma az oltár árnyékában gyökeredzett meg. Együtt imádkoztak, együtt jártak a vasárnapi iskolába, együtt látogatták meg a betegeket. Jó ideig szemérmatosan rejtegették a lelkük titkát, mignem egy holdsugaras, regényes éjszakán elcsattant az első szerelmi csók. Nosza

mondó, hideg, közömbös sor, ez volt az egész felelet. Lajos még egyszer irt. [Nagyon szomorú volt az írása. Elburkolt szemrehányás, ki-kitörő keserűség. Kamillának erre már nem volt mondanivalója s így abba is maradt a levélcsere.

Még sem felejtette el egészen Lajost. Mindig az motoszkált szökefűrtős fejecskejében, hogy a kis pajtása szépnek találta. Naphosszat nem is gondolt egyébre, mint hogy ő nagyon bájos leány, tehát illik, hogy kelősen gondolja is szépségét. Este, lefekvés után, sokáig nem jött álom a szemére. Ilyenkor ledobta magáról a selymes takarót s szerelmes tekintettel gyönyörködött leplezetlen szépségében. Önmagával kacérkodva, hosszasan nézte gömbölyödő fehér karját, formás lábát s derékig lecsuszattatta ingét, habfehér, gránátalma formájú keblét kéjesen cirogatta.

Az apja sokszor felvette kocsijára, ha hosszabb utra ment, beteglátogatóba. Ilyenkor füléhez ütődött egy-egy elszórt bók: „Milyen szép! Milyen édes!”

Jaufre mindebből semmit sem vett észre, annyira elfoglalták őt a saját gondolatai. Voltaképpen egészen ártatlan, igazán gyermekes mulatság volt az övé. Őt boldoggá tette maga az élet, az egymásra pergő, egyforma napok, melyekben nem fogant meg se vágy, se szenvedély, melyek nem tükröztették vissza a csábító remények dőlőbájait.

mint akkor, egy a katonai szubordinációhoz hozzátörődni nem bíró kiskatona tűnt el, a ki vasárnap kimenőt kapván, még eddig nem tért vissza. A gyerek már tavaly egy más intézetben is megcselekedte a szökést, azonban szülei oda is visszavitték. Bizonyára most is vissza fogják majd hozni s így mégis csak beleszökik a szubordinációba a kis szökevény.

— (Esküvő a gyorsvonaton.)

Persze, hogy ez is Amerikában történt, az excentricitások hazájában. Yankee-esküvők táviró és telefon útján, helyettesítéssel és »időre«, tudvalevőleg már elégszer létesültek. Templomban úgy, mint a városházán, a saját lakásban úgy, mint a börtönben, sirok között és valamely oceáni gőzös fedélzetén, már sok yankee jegyespárra adta áldását a pap. Az eszme azonban, egy robogó vasuti kocsiban kötni házasságot, még bizonyára az újság ingerét viseli magában. Indiána államban történt legközelebb egy ily excentrikus házasság. Egy magasabb vasuti tisztviselő azon ürügy alatt, hogy nincs elég ideje, hogy a fontos szertartáson s az arra következő nászszakomán szilárd talajon nyugodtan essék át, úgy intézkedett, hogy a »dolog« utközben történjék meg. Félórával az express elindulása után egy szépen díszített szalonkocsiban összegyűltek a vendégek, a tanúk, a jegyespár és a lelkész s tiz perc alatt a házasság meg volt kötve.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Farsangi naptár.

Eddig a következő bálók vannak készülében a farsangra:

Január 27. Kath. legényegylet bálja a Vigadóban.

Február 1. Hivatalsszolgák táncvigalma a Vigadóban. — Házibál a Petőfi vendéglőben. — Szentlőrinci uradalmi táncestély. — Házibál Sörös Mihály vendéglőjében (Irgalmasok u. 8.)

Február 2. Pécsi Máv. altiszti-kör táncvigalma a Vigadóban.

Február 3. A pécsi kádársegédek bálja a Scholz sörházban. Önkéntes tűzoltó testület bálja a Vigadóban. — Felsőmindszenti tűzoltók bálja. — A pécsi kádársegédek szakegyletének farsangi mulatsága a Scholz-féle sör-csarnokban. Zártkörű polgári bál a Baumgärtner-féle vendéglőben (Löwy-palota.)

Február 6. A Pécsi Dalárda dalestélye a Vigadóban.

Február 8. Színészek és hírlapírók tombolával egybekötött táncestélye a Vigadóban.

Február 10. Pécsi kereskedő ifjak farsangi mulatsága a Vigadóban.

Február 13. A Kath. Kör táncestélye.

Február 14. Herczenberger féle délutáni kottéria táncestélye a Vigadóban.

Február 15. Nagy polgári bál a Vigadóban.

Február 17. Tornaegyesület álarcos bálja a Vigadóban. — Lakatos és vas-munkások bálja Scholznál.

Február 18. Pécsi Dalárda farsangi estélye a Vigadóban.

Február 20. Posta és vasuti tisztviselők családi táncestélye a Vigadóban.

Február 24. Pécsi jótékony nőegylet jemezbálja a Nemzeti Kaszinóban.

Február 26. A Kath. Kör, tombolával egybekötött táncestélye.

Művészet, irodalom.

○ **Bibor és gyász.** Tegnap este Hegedűs Lajosnak nálunk régóta színre nem került történelmi drámája, »Bibor és gyász« került színre, melyet — dacára annak, hogy áldozatkész színigazgatónk 150 ingyenjegyet bocsájtott a tanulóifjuság rendelkezésére — csak igen csekély számú közönség nézett végig. A »Bibor és gyász« egyike ama történelmi színműveknek, melynek alakjai, cselekménye nemzeti történelmünk egy gyászos lapját tárják a néző szeméi elé, melynek láttára minden magyar érzelmű ember szíve hangosabban dobban, minden magyar ember keze önkénytelenül ökölbe szorul ama pártoskodás, ármány és belviszály miatt, mely a hyéna kegyetlenségével, vadállatias elvakultsággal tehetetlen aggodat, ártatlan gyermekeket szolgáltatott a bakó kezére.

Könyves Jenő volt a tegnapi est hőse, ki a darab legrokonszenvesebb alakját, a vak Béla herceget alakította. Könyves Jenő tegnap este megtalálta az utat a közönség szívéhez. Nem álpathosz, nem kulisszahasogató kiabálás és hatáshajhászó tehetség-túltengés volt az, a mit dramai színészünk tegnap este a színrevitt, hanem egy olyan közvetlen, természetes alakítás, mely hosszú időre feledhetlenné fogja tenni Könyves Jenő tegnapi alakítását azok előtt, kik őt történelmünk eme gyászos alakjának szerepében látták. Könyves Jenő a vak Béla alakját nemcsak megrajzolta, hanem minden nőancájában hajszálpontossággal dolgozta ki. Ragaszkodásában Pál atyához őszinte tisztalelkű, szinte gyermeked, szerelmében rajongó, poetikus és ideális, mint szenvedő ember megadó és türelmes, mint bűnbocsátó rokon nagylelkű s mint király határozott és férfias volt. Csupán e szerep ecsetelésére soroltuk fel a kedély és jellem eme gyors hullám-

MÁSODIK RÉSZ.

I.

Kamille mindjobban és jobban megszerette a remete-életet.

Legtöbbször az ebédidőt kivéve, naphosszat nem hallott emberi hangot. Miközben atyja a betegeit látogatta, az egész délutánt a terrazon töltötte.

Csak nézte, nézte a távoli hegyek kékjét, a lilaszín-fodros felhőket, a folyó örökké mozgó habfátyolát, a szürke levegőjü pusztaságot, a kertek zöld kárpitja közül kikandikáló színes házfalakat, a nyári lakok tarka palait és kedve tellett a táj édes, poétikus, rejtelmes hangulatában.

Egy este azzal a hírrel jött haza az apja, hogy szomszédot kapnak.

— Kit? — kérdezte ijedten a leány, akit megrémített az a gondolat, hogy az ő szent magányát tolakodó idegenek megzavarják.

— Az új papot családjával. De úgy látom, te már játatlanba is ellenszenvvel viseltetel irántuk.

Másnap kora reggel kalapácsütések lármája, fűrészcsegése, munkások nótája keltette fel. A kert sétányain téglaporfelhők ólálkodtak.

Köny szökött szemébe, mintha a durva kezek megtépnek aranypárás lányálmait, meglópnák tavaszi illuzióit.

Tatarozták a papék házát. Nehány nap mulva már rendben volt minden. A szomszéd ház erkélyén virág, hintaszék, asztalka, cirnos és a papné asszonyosság, Hocné és három serdülő leánya: Márta, Berta és Mariska. A lányokat nem bántotta éppen a szépség, de azért elég csinosak voltak, szőkék, mosolygósak, üdék; úgy tizenhat esztendő és husz között!

A szomszédjuk csábos szépsége hamarosan feltűnt nekik. »Nosza ismerkedjünk iziben!« — gondolták, de hasztalan, mert Kamilla ellenszenv utját vágta a barátkozásnak.

Végre is arra határozta el magát Hoc asszony, hogy magához kereti Jaufre doktort valami kis betegség ürügye alatt.

Igy mégis csak összebarátkoztak Kamillával, akit egészen elbűvöltek a sok dicsérettel: »Jaj, de szép, jaj, de édes, de gyönyörű leány is maga, Kamilla kisasszony!«

Mint ahogy ennekelőtte Lajos fejével gondolkozott, az ő szívével érzett s az ő szava szerint cselekedett, úgy most a papék befolyásának lett rabja. Minden nehézség nélkül még arra is rávehették, hogy templomba járjon, holott már esztendők multak el, azóta, hogy utoljára vett részt az ájtatószkodásban.

Jaufre örömmel látta, hogy a jámbor szomszédok milyen üdvös befolyással vannak a leánya kedélyére. Most már nem volt többé álmodozó, hanem csupa életvidamság, hangos jókedv.

A papéknál mindig egy ugyanazon társalgási fonalat gombolyították: szerelem, eljegyzés, házasság, anyaság.

zásának gyors egymásutánját, melynek egy ember kebléből kellett fakadnia, felsoroltuk annak dokumentálására, hogy tegnapi kitűnő alakításával Könyves Jenő mennyire rászolgált a kritika osztatlan elismerésére. Dicséret illeti még Könyves Jenőt a tegnapi dráma rendezéséért is, miután ő levén a rendező, az ő fáradozásának és tehetségének köszönhető a tegnapi előadás gyors menetű, kerekded és egybevágó volta is.

Hadrik Anna Iván vezér leányát, vak Béla szerelmese, Idillnek bájos, poetikus alakját játszotta s ismert kitűnő játékaival őt is oroszlanrész illeti a tegnapi előadás sikeréből.

Sebestyén Géza II. István király szerepében remekelt, kinek alakjából úgy pompás játéka, mint kitűnő maszkjával kabinetalakítást csinált. Szép és közvetlen alakítást nyújtott **Bátosi** Endre Pál atya szerepében. **Delli** Lajos pedig mint Ottmár szokatlan hévvel s igazi magyaros tüllel játszotta meg szerepét. **Bakacs**né rövid szerepében V. **Agh** Ilonát láttuk. Egyik komikusunk, **Sarlay** Kornél tegnap a drámai színészet mesgyéjére lépett s mint Szendrő igen szépen megállotta helyét. A kisebb szerepekben jók voltak **Pásztor** János és **Nagy** Vilma.

Természetes, hogy ily kitűnő és lelkesítő előadás, mint a tegnapi volt, nem tévesztett hatást s számtalan volt a gyakran felvonás alatt is felhangzott frenetikus tapsviharak száma, mely főleg Könyves Jenőnek, Hadrik Annának és Sebestyén Gézának szólt. Az előadás — dacára annak, hogy négy felvonás és sok díszletváltozást igénylő hét képből állt — már tíz órára véget ért. (H—i E—r.)

○ **Tiszay Dezső** Budapesten. **Tiszay** Dezső színigazgató — mint értesülünk — tegnap este Budapestre utazott, hogy a »Napoleon öcsém« főpróbáját és a »Kadétkisasszony« előadását megnézzék, mely két darabot Tiszay Dezső meg akarja a pécsi színház számára szereztetni.

Folyó sz. 116. Idénybérlet 116. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Szerda, 1900. január 24-én.

Gyöngyi Izso a Vígyszínház művészenek vendégfellépésével:

Fatinica.

Souppé operetteje.

S Z E M É L Y E K :

Kantsukoff	Gyöngyi	Izzet	Mezei
Lydia	Tibor	Stephein	Delli
Wladimir	Szekula	Golc	Kozma
Mustafa	Nádasy		

Heti műsor.

Csütörtök: *Goldstein Számi.*

Péntek: *Magdolna.*

Szombat: *Eleven ördög.*

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1900. január 23. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 66.2 (emelk.)

Hőmérsék = 2.0 °C

> maximuma: 1.5 °C

> minimuma: 0.3 °C

Párányomás: 3.4 mm.

Relatív nedvesség: 64%.

Felhőzet: 10°

Szélirány s erő: N. W. 1°

Csapadék 24 órai: —

Hó 2 cm.

Változás nem várható.

Törvénykezés.

§ **Közokirathamisítás.** A múlt évben **Bach** János mágoosi körjegyző ellen fegyelmi vizsgálatot indított felettes hatósága, mire

Bach önmaga, valamint **Susster** Mihály és neje, **Hegyi** Mihály és neje, ugyszintén özv. **Wohlfert** Józsefné mágoosi lakosok ellen bünteljelentést tett. A kir. törvényszék később **Bach** ellen az eljárást beszüntetvén, a fentiek ügyében e tegnapi napot tűzte ki végtárgyalásul. Maga a tényállás ez: **Susster** Mihály megakart a házassági katonasorban levő fiát, a mihez természetesen miniszteri engedély kell. Ennek megszerzése végett orvosi bizonyítványról kellett gondoskodni, melyben meg vagy írva, hogy a házasságú fiu anyja olyan beteges, hogy egy erőteljes menyecskére okvetlenül szükség volna a ház körül, különben pusztulásnak indul a jószág. Az volt éppen a bökkendő, hogy annak a nősülési akarózásnak nem ez volt az oka, nem is lehetett, mert az anya ép, egészséges asszony, a ki akár két majort is eldirigál. Hanem a menyasszony körül volt a hiba, sietni kellett az esküvővel, mert félni kellett, hogy a lakodalmas ház örömjaját egy ici-pici siró jószág keservei fogják megrontani. Mit csináljanak, hogy a fiu megnősülhessen? Addig törték a fejüket, addig spekuláltak, míg egyszer csak a menyasszony igazán munkaképtelen anyjával s a község érdemes birájával beállítottak **Hegyi** József házába, hol a szászvári orvos, **Kreimer** József dr. Hegyiek kis lányának irt orvosságot. Itt aztán előadták az orvosnak, hogy hát ők mi járatban vannak. Elhozták a fiut s annak anyját is, a kiről kéri kiállítani az orvosi bizonyítványt. Az orvos miután a jelenlevők igazolták az odavezetett asszony személyazonosságát, készségesen kiállította a közokiratot, melyet a jelenlevő községi biró a község pecsétjével nyomban le is ütött s aláírásával is ellátta. A tegnapi végtárgyaláson a kir. törvényszék Hegyiek ellen az eljárást beszüntette, a mennyiben az ellenük emelt vádat sehogysem látta beigazoltnak, id. **Lusster** Mihályt, özv. **Wohlfert** Józsefnét és **Glaub** József községi birót pedig közokirat hamisítás vétségében találta bűnösöknek és az enyhítő körülmények tekintetbe vételével id. **Susster** Mihályt négyheti, özv. **Wohlfert** Józsefnét 2 heti és **Glaub** Józsefet hat heti fogházra és a perben felmerült összes költségek egyetemleges megtérítésére ítélte. Ez az egész dolog pedig a jegyző elleni hajszásnak az eredménye s egyszersmind szomorú bizonyítéka annak, hogy mily állapotok léteznek Mágocon!

§ **Csőd.** A szegzárdi kir. törvényszék ifju **Spitzer** Lipót dunaföldvári kereskedő ellen, a csődöt elrendelte. Csődbiztos **Somnewend** Frigyes törvényszéki biró; tömeggondnok **Rátkay** László, dunaföldvári ügyvéd, helyettese **László** Lajos, szegzárdi ügyvéd. Igénybejelentési határidő május 2-dika: felszámolási határnap május 5-dike.

§ **Splényi** vád alatt. Mint értesülünk **Splényi** Ödön báró, a budapesti IV. kerületi kapitányság vezetője ellen az Engel-ügyből kifolyólag vád alá helyezési határozatot hozott a budapesti büntető törvényszék és erről a törvény értelmében **Splényi** felettes hatóságait értesítette.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10.
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:41.

(B.-Szt.Lőrinczről)

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)

Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34

Kaposvár felé ind.

gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)

(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)

Uj-Dombóvárról ind.	10:04	2:32	5:21	2:56
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20

	V. v.	Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32
B.-Szt.-Lőrincz	9:06	7:11
Barcs	10:54	9:00
N.-Kanizsa	1:29	11:41
Bécs	9:35	8:53

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:35
Üszögh	5:50	12:25	4:40	8:40
Villány érk.	6:39	1:13	5:27	9:38
Mohács felé	7:00	1:55	5:58	10:05
Mohács érk.	7:44	2:39	6:42	10:49
Villány ind.	6:49	1:18	5:32	9:43.
Eszék	8:08	2:27	6:47	11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán és vasárnap indul reggel 5:00 fölfelé minden szombat és szerda d. e. 10:00 Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel 12:35

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombóvárra é.	2:45	1:54	10:03	1:30	6:21
	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00	4:44
Uj-Dombóvárra érk.	2:26	4:46	9:52	2:06	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz.	9:52	sz. v.	9:53		
Dombóvárra érkezik	1:40		12:55		

	tv. sz. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	gy. v.
Uj-Dombóvár ind.	5:30	3:10	10:15	2:17	6:36
B.-Szt.-Lőrincz	7:31	4:41	11:33	3:39	7:39
Pécsre érk.	8:21	5:17	12:04	4:11	8:01

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:50	7:40
N.-Kanizsára érk.	1:35	3:42
Barcsra érk.	4:44	7:18
Pécsre	7:51	9:42

	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13
B.-Szt.-Lőrincz érk.	8:27	7:01	11:25
Pécsre érk.	9:42	7:51	—

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:33	8:48	12:25	8:00
Villányra érk.	6:48	10:05	1:41	9:30
Mohácsról indul	5:50	12:20	8:35	
Villányra érkezik	6:35	1:05	9:20	
Villányból ind.	6:55	10:13	1:48	9:40
Pécsre érk.	8:02	11:23	2:53	10:49

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal földről 9:50**) alulról d. u. 1:00.***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délbén 12:00. Mohácsra érkezik este 9:50

**) minden kedden és szombaton.

***) minden szombaton és szerdán.

TÁVIRATOK.

— **A transzváli háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A londoni Daily Telegraphnak jelentik Rennsburgból tegnap délutáni kelettel, hogy a

boerok egész hadállásuk mentén ismeretlen indító okokból rendkívül heves puskatüzeltést kezdtek, mely háromnegyed óra hosszat tartott. Egész tisztán lehetett látni, hogy három sorban lövöldöznek.

Buller táviratozza, hogy a tegnapi ütközetben egy tiszt és öt közkatona elesett, három tiszt és huszonöt közkatona pedig megsebesült, nyolc embernek nyoma veszett.

A Timesnek jelentik Lourenco-Marquezből tegnapi kelettel, hogy a boer köztársaságokból kevés hír érkezik oda. Hír szerint Pretoriában nagy a rémület, mert kétségtelen tény, hogy az európai szárazföldi hatalmasságok nyilvánvaló részvétel-lensége keserves esalódást okozott.

— **Stefánia házassága ismét napirenden.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Neues Wiener Tagblatt jelenti, hogy Stefánia, özvegy trónörökös nő esküvője Lónyay Elemérrel a jövő héten Londonban véghez megy. Lónyay már Bécsben van.

— **A hirlap- és naptár-bélyeg eltörlése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lukács pénzügyminiszter a pénzügyi bizottság mai ülésén bejelentette, hogy a hirlapok hirdetési bélyegének s a naptárbélyeg eltörléséről szóló javaslatot legközelebb be fogja terjeszteni.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

9616. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Engelmann Ignác karancsi végrehajthatónak, Dezső János és Dezső Mária férj. Czövek Abelné karancsi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 85 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő Karancs községben a 35. sz. betétben felvett I. 1—2. sorsz. 209/a házámu ingatlanra 215 frt; a karancsi 36. sz. betétben foglalt 1—2. sorsz. ingatlanra 334 frt kik. árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi február hó 9-ik napján d. e. 10 órakor Karancs községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 21 frt 50 krt., 33 frt 40 krt. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 : 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint telek-könyvi hatóságnál, 1899. évi nov. hó 30-án.

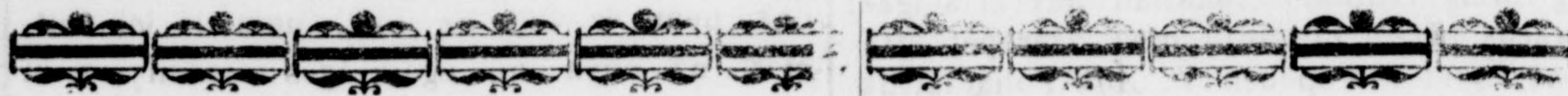
Székács
kir. albiró.

Elegáns emeleti 5 szobás

uri lakás

fürdőszobával, május hó 1-re
Indóház-utca 6/14. a sz. ki-
adó. — Bővebbet Steiner
S. M. fakeskedésében Indó-
ház-utca 6/13. sz.

Értesítés!

A t. cz. közönségnek tudomására juttatom, hogy a

Clemente Antal

csődtömegéből

fennmaradt árukat, u. m.: finom thea, Jamaica rum, cognac, liqueurök, friss töltésű ásvány- és gyógyvizek stb. **Irgalmasok-utcája és Majláth-tér sarkán levő üzletembe** helyeztem át s azokat olcsó árban elárusítom.

Kiváló tisztelettel
Hirschler Mór.

Butor-kiárusítás!

Van szerencsém a n. é. közönséget arról értesíteni, hogy a **Günsberger-féle csődtömegtől megvett**

butorokat

Jókai-tér 3. szám alá

özv. Krausze Ignáczné urnó házában lévő bolthelyiségbe **helyeztem át és** minthogy ezen helyiséget csak ideiglenesen bírom, **a raktáron lévő összes butorokat**

minden elfogadható áron elárusítom.

Érdekében van tehát a t. cz. vevő közönségnek, kinek butorra van szüksége, hogy ezen alkalmat felhasználja, mi által igen jutányosan szerezhethet magának jól készült és izlésesen kiállított divatos butort.

Teljes tisztelettel

Hartman Armin.

Ugyanott egy elegáns női Dürkopp kerékpár eladó.

418.
k. i. 900. szám.

Pécsi járás főszolgabirójától.

Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye pécsi járásához tartozó garéi körjegyzőségben 800 korona fizetéssel ellátott

segédjegyzői állás

lemondás folytán megüresedvén, ezen állásnak választás útján leendő betöltése céljából pályázni kívánókat felhívom, hogy erre való képesítést, eddigi szolgálataikat és korukat igazoló okmányokkal felszerelt tolyamodványukat **folyó évi január hó 31-éig** hozzám benyujtsák, mert a később beérkező ily tolyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

Az 1886. évi XXII. t.-cz. 68. §-a szerint foganatosítandó ezen választást **1900. évi február hó 1-én délelőtt 10 órakor Garéban a körjegyzői irodában** fogom megejteni.

Pécsett, 1900. évi január hó 20-án.

Waniss Sándor
főszolgabiró.